

Undersøgelse fik jeg konstateret, at paa det Tidspunkt, da Pristallet herhjemme var 214, var Forhøjelsen af Leveomkostningerne for en højere Tjenestemand at maale i Forhold til 1908 med Tallet 234. Naar man sætter det i Forhold til det nugældende Pristal, vil det sige, at en højere Embedsmand for at kunne leve paa samme Niveau nu som i 1907—08—09 skulde have haft en Forhøjelse paa 142 pCt. af den daværende Løn. Imidlertid har de 900 højere danske Embedsmænd kun faaet en Lønforhøjelse paa 75—80 pCt., og dette vil atter, naar man regner det ud, betyde en Velstandstillbagegang eller rettere Armodsførelse for de paagældende Embedsmandsklasser paa ca. 35 pCt. I 1907—08—09 havde de Folk, der indehavde de tilsvarende højere Poster — der var ikke saa mange den Gang —, en Løn, der laa omkring 5 800 Kr.; deres Grundløn er for Øjeblikket 7 800 Kr., og de tjener gennemsnitlig 10 200 Kr. forinden den i Dag snart vedtagne Lovs Ikrafttræden. De burde, hvis de var fulgt med i den almindelige Højnelse af Prisniveauet, have haft 14 500 Kr., og skulde de have haft den samme Lønstigning, som saa godt som alle Statens lavest lønnede Tjenestemænd har faaet, skulde de have været oppe paa 16 000—17 000 Kr. i Gage. Jeg har altsaa kun villet fastslaa, at denne Lov paa ingen Maade tilfredsstiller Kravet om rimelige Lønvilkaar og rimelig Delagtighed i den stigende Levefod ogsaa for de højere Tjenestemænd, et Krav, som, hvis man vil undgaa disses definitive Deklassering, før eller senere maa imødekommes.

N. Johan Laursen: Da det ærede Medlem Hr. Pürschel har fremført, at et Embede ved Aarhus Domkirke var opslaaet ledigt, og at der ikke var nogen Ansøger dertil, føler jeg mig tilskyndet til at sige, at dette er Usandhed, for det ledige Embede, som jeg kender nøje, søges af 5, og det er altsaa ikke rigtigt, naar der siges, at der ingen Ansøgere er.

Søren Svendsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel fandt Anledning til at rette en Bebrejdelse til mig for mine Udtalelser angaaende Forhandlingerne om Stedtillægget og de 2,6 Mill. Kr. Det ærede Medlem siger indigneret, at her var ikke Tale om en Uddeling til Tjenestemændene. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem føler sig forurettet, for er det ikke netop om

Formen for denne Uddeling af de 2,6 Mill. Kr., de Herrer har kæmpet en hel Maaned med Regeringen, med de Radikale og Socialdemokraterne for at naa til Enighed? Det er netop saaledes, Sagen ligger. Jeg synes, det er en ganske uanstændig Behandling af Folketinget, at de ikke har kunnet naa til Enighed om dette Spørgsmaal før lige i den sidste Time af Samlingen.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen udtalte, at det var ganske forkert, saaledes som Forholdene var ordnet med Hensyn til de højere stillede Tjenestemænd, idet han sagde, at de, som nu er kommet op paa ca. 10 000 Kr. aarlig, burde have været oppe paa 16 000—17 000 Kr., og han brugte Udtrykket Armodsførelse om det, at disse Tjenestemænd ikke havde faaet deres Lønninger forhøjet mere end til ca. 10 000 Kr. Skal man ikke møde andre Armodsførelser her i Livet for det danske Samfunds Borgere end det „horrible“, at de paagældende Tjenestemænds Lønninger ikke er kommet højere op end til disse 10 000 Kr., saa tror jeg, at Samfundet kan bære det.

Jeg skal gentage min Opfordring til at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Pürschel: Det er muligt, at jeg ikke har været heldig med det Eksempel, jeg nævnte fra Aarhus. Jeg har set det gengivet i et Blad med et Venstreblad som Kilde, men Meddelelsen har altsaa været urigtig, forstaar jeg nu, og jeg tager altsaa denne Berigtigelse til Efterretning. Jeg vil saa blot nævne, at man har jo i de seneste Aar og ogsaa for ganske nylig haft Eksempler paa, at man har maattet rykke en hel Embedsklasse op i højere Lønning; jeg tænker her paa Auditørerne, hvis Lønningsforhold man maatte ændre, fordi der ikke var Tilgang til Stillingerne.

Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen talte paa ny om Uddeling. Der er i Ordet „Uddeling“ en odiøs Biklang, som der maa protesteres imod i denne Forbindelse. Jeg skal gentage, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde forleden Dag her: at Venstres Forslag i 1923 jo vilde have stillet Tjenestemændene lige saa godt, som de bliver ved dette Forslag.

Naar der har fundet lange Forhandlinger Sted, saa maa vi lægge Ansvar det derfor andetsteds, det rammer ikke os, at disse Forhandlinger har været saa langvarige. Det er netop begrundet deri, at vi energisk